minaluerint, radicesq; tam alte egerint, ut prouinciales illi posteri
nõ calicis usũ denegarent, sed totius quoq; Augustanæ confessionis
libertatem, et securam exercitiũ cuius pretextu, et specie, multi alios
quoq; determinatos errores, et sectas suas tegere, et euitare
solent) palam, et aperte, in diebus fermè conuentibus, et congre-
gationibus prouincialibus postulare non dubitauerint; et tandem
et decretatione, et contestatione adiecerint, quod confessionem in
Augustanam ita firmiter sint amplexi, et retinere cogitent,
ea de causa diuum et sacramentum, ac sanguinis, et vitæ pericu-
lum adire, mortemq; oppetere nequaquam recusent.

Cum omnis nero dictus Princeps nos illos de die in diem
differre, suspensosq; tenuerit, variis modis, ac rationibus
nunc pollicitatione generalis, et oecumenici concilij, postea spe
alicuius Christiani collegij, nel et universalis concordiæ, ordi-
nũ, et statuũ Sac: Ro: Imperij, tamẽ nec dilationes istas
et interposita media, quicquam profuerunt; quin potius causam
quotidie deteriorem, et odiosiorem, gravioremq; reddiderunt.
Quia in tot annorũ spatio, dum assiduis dilationibus, et sus-
pensionibus temporis territos, ipsi quoq; memorandi prou-
ciarũ Austriacarũ, ordines, et status seculares, quorum semel
amplexi fuerunt Augustanam confessionem, modicus ruinam
ac in arcibus aedibus, et possessionibus suis egerunt; ideo ut
tota fermè nobilitatis iuventus, in ea religione nata, et de-
educata (licet aliqn sit florentissima, et in omnibus, quæ ad stu-
nobilitatis, et militiæ, ac politicam administrationem pertin-
prompt

prompta, et habilis) aliam tamẽ, qã hanc religionem, nel saltem
quæ huius sibi nomen, et titulum vendicaverit, minime novit.
Quæ quidem assidua in religione Cath.ca defectio, et 6 prophanatorũ dogma-
tum, ac errorũ mirifica multiplicatio, animam eiusdem diui
Imi parentis nostri, quoquo tempore gravibus afflixit, et
torsit; nec dissimulavit Mtas eius hanc tam acerbam dolorem
et sicuti antea saepius, istud tam vigens malum, priorib;
Pontificibus felicis recordationis, eodemq; legatis, et nuncijs signi-
ficavit, eorumq; consilio usus fuit, ut tandem salutare ali-
quod remedium, modo quotidie magis, ac magis vigescenti
adhiberetur; sicut et in proximo Concilio Tridentino, legatis
Sedis Apstlicæ, imiserat, summamq; calamitatem, et necessitatem
memoratarũ suarũ inferiorũ prouinciarũ Austriacarũ maxime
ei movere nudare, et ostendere nõ omisit; et qui finit optimi,
ac pientissimi illius Imp.lis in tuenda gloria Dei altissimi,
ac incolumitate Christiana, et obendis, procurandisq; ijs, quæ ad
officium sui Imp.le pertinere existimavit indentissimus (cum
summa cura, et solicitudine idem laboravit, ut quæ ipsi
videbatur, his turbatis temporibus maxime idonea remedia
universalis reformatio, et emendatio vitæ, ac morũ in capite, et
membris institueretur; et clero qui excusso continentiæ freno,
omnis generis libidinibus volutaretur, in maximo plebis
Christiana scandalo, permissione concilij, subnitteretur;